

Sygn. akt V KK 162/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Zbigniew Puskarski (sprawozdawca)

Protokolant Patrycja Kotlarska

w sprawie **O. W.**

skazanego z art. 95 kw

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 27 czerwca 2017 r.,

kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego
od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt II W (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. zawierającej
rozstrzygnięcia o karze oraz opłacie i w tym zakresie
przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w K. do
ponownego rozpoznania**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem z dnia 3 marca 2016 r., sygn. akt II W (...), O. W. uznał za winnego tego, że w dniu 17 października 2015 r. w miejscowości B. naruszył przepisy w ruchu drogowym w ten sposób, że jadąc jako kierujący

samochodem marki O. o nr. rej. (...), nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów, tj. prawa jazdy, czyli wykroczenia z art. 95 k.w. i za to na podstawie art. 95 k.w. w zw. z art. 24 § 1 k.k.w. wymierzył mu karę 800 zł grzywny, a na podstawie art. 118 § 1 k.p.w. i art. 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 zł i wymierzył opłatę w kwocie 80 zł.

Żadna ze stron nie podjęła czynności zmierzających do zaskarżenia tego wyroku i uprawomocnił się on w dniu 11 marca 2016 r.

Obecnie kasację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Generalny. Na podstawie art. 110 § 1 k.p.w. zaskarżył wyrok – na korzyść skazanego – w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze oraz opłacie sądowej, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 95 k.w. poprzez wymierzenie obwinionemu za przypisane mu wykroczenie kary grzywny w wysokości 800 zł, to jest w wysokości przekraczającej górną granicę kwoty grzywny przewidzianej w powyższym przepisie, a w konsekwencji, z rażącym naruszeniem art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223, z póź.zm.), zasądzenie od obwinionego kwoty 80 zł tytułem opłaty sądowej.

Podnosząc powyższe, Autor kasacji wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym, co umożliwiło jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k.

Zastosowany przez Sąd Rejonowy w K. wobec O. W. przepis art. 95 k.w. za popełnienie opisanego w nim wykroczenia przewiduje wymierzenie sprawcy kary grzywny w wysokości do 250 zł albo kary nagany. Zatem wymierzenie obwinionemu kary 800 zł grzywny, tj. w wysokości powyżej górnej granicy ustawowego zagrożenia, nie było dopuszczalne i trafnie zostało przez skarżącego ocenione jako rażące naruszenie prawa materialnego – wspomnianego art. 95 k.k., mające istotny wpływ na treść wyroku. Gdy chodzi o opłatę wymierzoną przez Sąd *meriti*, to była ona zgodna z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o

opłatach w sprawach karnych, który – w powiązaniu z art. 21 pkt 2 tej ustawy – przewiduje, że w razie skazania, również za wykroczenie, na karę samoistnej grzywny opłata wynosi 10% od kwoty wymierzonej grzywny. Jest jednak oczywiste, że wyrok i w tym zakresie podlegał uchyleniu, skoro rozstrzygnięcie o opłacie jest ściśle powiązane z rozstrzygnięciem o karze, które ostać się nie mogło.

W tym stanie rzeczy zgodnie z wnioskiem kasacji należało uchylić wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania, którego obowiązkiem będzie wydać orzeczenie zgodne z prawem.